

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118302556
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118302556.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu M. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Q. 7, právne zastúpeného Advokátska kancelária Suchý & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 52 826 791, proti žalovanému LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri Zubenské, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/56/2018-195 z 4. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „prvoinštančný súd“, resp. „súd prvej inštancie“), rozsudkom zo dňa 04. 03. 2020 žalobu zamietol (prvý výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o ich výške (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti uznesení prijatých zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov začlenených v uznanom poľovnom revíri Zubenské, ktoré sa konalo dňa 11. 06. 2018 v znení: Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov schvaľuje program v zmysle verejnej vyhlášky a navrhované orgány zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov tak, že predsedajúcim je M. Q. W., advokátka č. reg. A. XXXX, so sídlom: I. XX, XXX XX K. K., totožnosť preukázaná preukazom A. č. XXXX a skrutátorom je T. M. K., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, r. : XXXXXX/XXXX, trvale bytom Z., I. XXX/XX, totožnosť overená podľa OP č. N je neplatné. Určenia, že uznesenie číslo 2 prijaté zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov začlenených v uznanom poľovnom revíri Zubenské, ktoré sa konalo dňa 11. 06. 2018 v znení: Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov schvaľuje spôsob užívania spoločného poľovného revíru Zubenské nasledovne: Užívanie spoločného poľovného revíru Zubenské uznaného Rozhodnutím bude postúpené písomnou zmluvou o užívaní poľovného revíru v zmysle § 13 Zákona o poľovníctve, je neplatné. Určenia, že uznesenie číslo 3 prijaté zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov začlenených v uznanom poľovnom revíri Zubenské, ktoré sa konalo dňa 11. 06. 2018 v znení: Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov rozhodlo, že užívateľom poľovného revíru Zubenské, uznaného rozhodnutím bude právnická osoba: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, SR, Banská Bystrica, SR, IČO: 36 038 351 a užívanie spoločného poľovného revíru jej bude v súlade s § 5, § 11 a § 13 a

nasledujúcich Zákona o poľovníctve postúpené písomnou zmluvou, je neplatné. Určenia, že uznesenie číslo 4 prijaté zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov začlenených v uznanom poľovnom revíri Zubenské, ktoré sa konalo dňa 11. 06. 2018 v znení: Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov schvaľuje výšku náhrady za užívanie spoločného poľovného revíru Zubenské, uznaného rozhodnutím, stanovenú pre lesné poľovné pozemky vo výške 0,99 Eur/ha ročne (slovom: deväťdesiatdeväť centov) a pre ostatné poľovné pozemky 0,50 Eur/ha ročne (slovom: päťdesiat centov), je neplatné. Určenia, že uznesenie číslo 5 prijaté zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov začlenených v uznanom poľovnom revíri Zubenské, ktoré sa konalo dňa 11. 06. 2018 v znení: Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov schvaľuje voľbu dvoch splnomocnencov, ktorými sú: T. B. Z., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvale bytom: Z. nad E. - L., O. XXX/XX, vedúcim Odštepného závodu Vranov nad Topľou, totožnosť overená podľa N 2/ T. E. W., rod. W., nar. XX. XX. XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvale bytom: K., I. XXX/XX, totožnosť overená podľa OP č. I referent poľovníctva Odštepného závodu Vranov nad Topľou, ktorí budú zastupovať vlastníkov poľovných pozemkov vo veci užívania poľovného revíru podľa § 5, § 11 a § 13 a nasledujúcich Zákona o poľovníctve. Rozsah splnomocnenia: Splnomocnenci vlastníkov poľovných pozemkov sú oprávnení konať vždy spoločne vo všetkých právnych úkonoch spojených s podaním žiadosti na príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva, predmetom ktorej bude postúpenie užívania poľovného revíru Zubenské uznanom rozhodnutím v prospech právnickej osoby: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP č. 8, 975 66 Banská Bystrica, SR, IČO: 36 038 351, spojená s evidenciou zmluvy o užívaní poľovného revíru. Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov udeľuje uvedeným splnomocnencom splnomocnenie na podpísanie predmetnej žiadosti, na uzavretie a podpísanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Zubenské, prípadne jej dodatkov, na preberanie všetkých listín spojených s evidenciou predmetnej zmluvy určených aj do vlastných rúk, na podávanie návrhov, opravných prostriedkov, prípadne na zrieknutie sa odvolaní ako aj na všetky právne úkony spojené s evidenciou zmluvy, postúpením užívania poľovného revíru Zubenské, uznaného rozhodnutím v prospech právnickej osoby: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP č. 8, 975 66 Banská Bystrica, SR, IČO: 36038351, a to i na také, ktoré v čase konania tohto zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nemožno predvídať. Uvedení splnomocnenci splnomocnenie v celom rozsahu prijímajú, je neplatné.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 77 ods. 1, § 137 písm. c), d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby žalobcu z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Žalobca odvodzoval naliehavý právny záujem od skutočnosti, že v prípade neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov je vylúčené žalovať o splnenie povinnosti a v súčasnosti nemá iný právny prostriedok, ako sa domôcť ochrany svojho práva. Od zhromaždenia vlastníkov konaného dňa 11. 06. 2018 sa nachádzal v právnej neistote, pretože žalovaný spochybňuje platnosť zmluvy o prenájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Zubenské s Poľovným klubom Ostrý vrch a nerešpektuje práva vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Zubenské. Konštatoval, že ohľadne zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru, súdu neprináleží rozhodovať o tom, kto je oprávnený užívateľ, pretože o tom rozhoduje príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva (zmluva o užívaní poľovného revíru Zubenské bola zaevidovaná Okresným úradom v Humennom), prípadne súdu v rámci prieskumu na základe podanej správnej žaloby. Preto nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že iba určovacia žaloba je prostriedkom, ktorým by sa mohol domáhať svojich práv. Poukázal na žalovaným zvolanie zhromaždenia verejnou vyhláškou v súlade s § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (ďalej len „ZoP“) a vzhľadom na rozsah spravovaných poľovných pozemkov dal na žiadosť žalobcu doklady vytlačiť a predložil ich mu v priebehu zhromaždenia, čo vyplýva zo samotnej notárskej zápisnice (strana 13. zápisnice). Pokiaľ žalobca považoval za nerealizovateľnú požiadavku žalovaného, aby stranami sporu boli všetci vlastníci pozemkov poľovného revíru a každý z vlastníkov je podľa neho oprávnený sa samostatne domáhať svojho práva, okresný súd uvedenú argumentáciu považoval za neprípustnú, pretože hmotnoprávny predpis z roku 2009 to výslovne neuvádza. Z rozhodnutia Lesného úradu Humenné č. LÚ 658/93-Ki zo dňa 08. 06. 1994 bolo preukázané uznanie pozemkov popísaných v rozhodnutí podľa § 6 ods. 1 ZoP za poľovný revír s názvom Zubenské s výmerou 1.742 ha lesov a 13 ha iných pozemkov. Žalovaný verejnou vyhláškou pozval na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov a pod bodom 3. programu bolo uvedené rozhodnutie o spôsobe využitia práva poľovníctva v spoločnom poľovnom revíri Zubenské a pod bodom 4. o užívateľovi spoločného poľovného revíru. Žalobu o určenie neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dňa 11. 06. 2018 považoval ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP a nie za žalobu podľa § 137 písm. c) CSP. Predmetnú žalobu podľa § 137 písm. d) CSP je možné podať len za predpokladu, ak to vyplýva z osobitného predpisu, pričom

ani zo ZoP, prípadne Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nevyplýva právo domáhať sa určenia neplatnosti uznesení vlastníkov poľovných pozemkov súdnou cestou (v občianskoprávnom konaní). Napriek tomu, že ustanovenie § 137 CSP len demonštratívne vypočítava žaloby, inej ochrany práv než podľa uvedeného ustanovenia sa možno domáhať iba v prípade preukázania právneho záujmu na podanej žalobe. Žalobca, ako vlastník poľovných pozemkov sa predmetnou žalobou domáhal ochrany nájomcu pozemkov Poľovného združenia Ostrý vrch, a to v súvislosti s platnou nájomnou zmluvou, ktorú mal uvedený subjekt uzavretú ohľadom predmetných pozemkov (ale len s SPF). Už z uvedeného tvrdenia bolo zrejmé, že žalobca na požadovanom určení nemal daný naliehavý právny záujem a stotožnil sa s tvrdením žalovaného, že z hľadiska vecnej aktívnej legitímácie by museli byť stranami sporu všetci vlastníci spoločného revíru, ktorí sú podľa ZoP oprávnení rozhodovať o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri a majú právo hlasovať na zhromaždení vlastníkov. Prípadné určenie neplatnosti prijatých uznesení by sa prejavilo aj v ich právnom postavení, preto ide vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 CSP. Otázka vecnej legitímácie strán sporu vyplýva z hmotného práva, o ktorej nebol povinný žalobcu poučiť. Zároveň poukázal na obdobnú argumentáciu uvedenú v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 17Co/425/2016. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa zásady úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania.

6. Svoje odvolacie dôvody založil na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nespravodlivé, arbitrárne a nepreskúmateľné. Nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie o nerozlučnom procesnom spoločenstve podľa § 77 ods. 1 CSP, pretože aj podľa komentára k ZoP nie je potrebné, aby stranami sporu boli všetci vlastníci. Za predpokladu, ak by jeho názor nebol správny, považoval označenie okruhu, či na strane žalovaného alebo na strane žalobcu ako aktívne legitimovanej strany za odstrániteľný nedostatok, na ktorý ho súd mal vyzvať príslušným procesným postupom, čo neučinil. Poukázal na § 150 ods. 2, § 161 ods. 2, § 185 ods. 3 CSP. V súčasnej dobe nemá iný právny prostriedok, prostredníctvom ktorého by sa mohol domôcť svojich práv a nestotožnil sa so záverom okresného súdu, že príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva rozhoduje o oprávnenom užívateľovi, pretože zmluvu o užívaní poľovného revíru iba registruje, a to má len evidenčnú funkciu, teda neschvaľuje príslušnú zmluvu a vyplýva to z ust. § 16 ods. 1 ZoP. V súvislosti s potrebou preukazovania naliehavého právneho záujmu a jej danosti, ako aj prípustnosti žaloby v prípade odkazu konkrétneho paragrafového znenia osobitného predpisu, pri absencii ktorého je možné považovať žalobný návrh za neprípustný, alternatívne naopak, že nie je nutné uvádzať osobitný predpis za predpokladu, že neplatnosť jednotlivých právnych úkonov, či aktov alebo prejavov vôle je spôsobená nedodržaním a porušením všeobecných ustanovení OZ ako zákona *lex generalis* stanovujúcich podmienky platnosti právnych úkonov uvedených v § 34 až § 36 OZ, žiadal, aby odvolací súd vyslovil právny názor na ním nastolené otázky, aby v budúcnosti nebolo potrebné opäť vec prejednávať v rámci ďalšieho odvolacieho konania, pretože doterajšia činnosť súdu prvej inštancie uvedené atribúty nenapĺňa.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Konštatoval, že stranami sporu musia byť všetci tí, o ktorých právach sa má rozhodovať, teda všetci vlastníci poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Zubenské, pretože podľa ZoP a OZ je poľovný revír spoločnou vecou. V uvedenom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/186/2013. Žalobcom formulovaný žalobný návrh podľa § 137 písm. d) CSP je neprípustný a to napriek tvrdeniu žalobcu, že išlo o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, pričom uvedené tvrdenie žalobcu nebolo správne, pretože išlo o určenie právnej skutočnosti, ktorá je prípustná, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo podaná žaloba o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov nespĺňa. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. 08. 2018 sp. zn. 14Co/76/2016, podľa ktorého CSP pripúšťa určovací žalobu na určenie právnej skutočnosti iba ak to vyplýva z osobitného predpisu. Zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Zubenské rozhodnutím bývalého Lesného úradu Humenné ako orgánu štátnej správy na úseku poľovníctva, predchádzalo skúmanie zákonom predpokladaných náležitostí zmluvy a jej evidenciu je možné zmeniť iba na základe správnej žaloby,

na podanie ktorej uplynuli zákonné lehoty. Poukázal na absenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

8. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu sa nestotožnil s jeho právnym názorom, neuvádzal vo vyjadrení nové skutočnosti a zotrval na podanom odvolaní.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2.

13. CSP diferencuje žaloby na určenie, či tu právo je alebo nie je [§ 137 písm. c) CSP] a na určenie právnej skutočnosti [§ 137 písm. d) CSP], pričom žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Ide napríklad o žaloby na určenie neplatnosti právneho úkonu o skončení pracovného pomeru (§ 77 ZP), žaloba na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 131 ObZ), akciovej spoločnosti (§ 183 ObZ), žaloba na určenie neplatnosti dražby (§ 21 ZoDD), žaloba na určenie neplatnosti výpovede z nájmu (§ 711 ods. 6 OZ) a odporovacie žaloby (§ 42a OZ).

14. Žalobca sa podanou žalobou domáhal neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, teda ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti. Pokiaľ prvoinštančný súd zamietol predmetnú určovaciu žalobu pre jej procesnú neprípustnosť, jeho záver bol správny, pretože CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu, čo nebolo v prejednávanej veci splnené.

15. V prípade určenia neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nejde o určenie práva ani právneho vzťahu, predmetné uznesenia predstavujú právnu skutočnosť (nejde o právny úkon). Domáhať sa určenia právnej skutočnosti je však možné len v prípade, ak to umožňuje osobitný právny predpis [§ 137 písm. d) CSP]. Nakoľko ZoP právo domáhať sa neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nezakotvuje, na požadovanom určení neplatnosti uznesení nemá žalobca naliehavý právny záujem (uznesenie o súhlase s postúpením užívania spoločného poľovného revíru žalovanému je len právnu skutočnosťou, na základe, ktorej môže dôjsť k uzavretiu zmluvy o prenechaní užívania spoločného poľovného revíru).

16. Súd prvej inštancie dospel v napadnutom rozsudku tiež k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, pretože v spore nevystupovali všetky subjekty, ktorých práv a povinností sa týkal predmet sporu.

17. K otázke vecnej legitímácie odvolací súd uvádza, že aktívne vecne legitimovaná je strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitimovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v spore to aj skutočne preukáže. Skúmanie vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) je imanentnou súčasťou každého sporu a jeho výsledok sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej.

18. Súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok sporu o nerozlučné spoločenstvo ak ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 CSP).

19. Nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore v prípade určenia neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení, tak vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu, pretože nemožno pripustiť, aby sporné uznesenia boli záväzné len pre jednu skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú skupinu nie (t. j. pre tých, ktorí boli stranami sporu, v ktorom by došlo k určeniu ich neplatnosti, nakoľko výrok rozsudku je podľa § 228 CSP záväzný len pre strany, resp. ich právnych nástupcov). V spore o určenie neplatnosti uznesení preto nejde len o to, či konkrétny subjekt (žalobca alebo žalovaný) mohol mať podľa hmotného práva vplyv na vznik sporných uznesení, ale tiež o to, či a ako sa následné určenie neplatnosti uznesení premietne do jeho právnych pomerov (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo/366/2015 zo dňa 20. 05. 2015).

20. Potreba účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v spore tak nemusí vyplývať z výslovného ustanovenia právneho predpisu (ZoP), pretože vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom sporu (rozsudok bývalého NS ČR sp. zn. 3Cz/61/1987 zo dňa 29. 02. 1988, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/122/2002 zo dňa 01. 05. 2003 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004, uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/158/2010 zo dňa 17. 02. 2011 a sp. zn. 5Cdo/211/2013 zo dňa 13. 05. 2014, ale aj uznesenia NS ČR sp. zn. 30Cdo/2806/2005 zo dňa 21. 12. 2005, sp. zn. 29Cdo/1879/2011 zo dňa 18. XX. 2012).

21. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z hľadiska predmetu sporu (určenie neplatnosti uznesení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov), vecná legitímácia nesvedčí len žalobcovi a žalovanému. V predmetnom spore z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutne museli byť všetci vlastníci poľovných pozemkov. Tento záver vyplýva z príslušných ustanovení ZoP, upravujúcich rozhodovanie o prenechaní užívania poľovného revíru inej osobe, v zmysle ktorých o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len „užívanie poľovného revíru“) rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 ZoP (t. j. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov) s tým, že vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru (§ 11 ods. 1, 2 ZoP). V prípade rozhodnutia vlastníkov o postúpení užívania poľovného revíru inej osobe, sa postúpenie užívania realizuje písomnou zmluvou (§ 13 ods. 1 ZoP), ktorú uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastními spoločného poľovného revíru (§ 14 ods. 1 ZoP). Pretože právo hlasovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov majú všetci vlastníci a prípadné určenie neplatnosti prijatých uznesení na zhromaždení sa prejaví v právnom postavení vlastníka (obnovenie práva hlasovať na prípadnom ďalšom zhromaždení vlastníkov o tej istej otázke), stranami sporu o určenie neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov.

22. Pokiaľ žalobca vzhľadom na predmet konania neoznačil na strane žalovaných alebo žalobcu všetky vecne legitímované subjekty, zabránil súdu prvej inštancie v možnosti posudzovať dôvodnosť žaloby z hľadiska tvrdených dôvodov neplatnosti sporných uznesení.

23. Nakoľko vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva, súd prvej inštancie nezaťažovala ani poučovacia povinnosť ohľadne správneho okruhu strán. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu správne zamietol aj z dôvodu nesprávne stanoveného okruhu strán sporu.

24. Preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok).

25. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených

ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).